

פ' אכל ככלי מתכות אף שלא הגיעל כל הקדשה שפיר דלמי משום דהם מקצתו חס כולו כמנאור בדברי הרשב"א עצמו ואף שכתב הטור בשם הרשב"א סי' קכ"א דבעינן שיכשיר כולו ע"ש. * שאני הכא כיון דבהיתר בלע כמ"ס הרשב"א בענינו וגם טעם שני דקמ"ק שכתב הכ"י בפי' שאלו זה דהנהגה אינה נועלת אלא כדומה: כו' ג"ס הרשב"א חיידי בבישול מקמחא הני רוחמיה מור דאין לתקן כין בשל לבשול ועם זה יתורג' ג"כ דבר בעל התרומה בס' אחר זה דהתם מיידי בחיובם המים ויש לתוס' לטעם שני דכתב כמ"ק או דבשל התרומה מיידי ג"כ ככלי מתכות וחס מתחתו חס כולו דדאמר

סימן צד

ז"י וטעמו דארי בכ"ח יתורג' משאל' קו' וי"ל דה"ל: בקיור בלא כ"ט בר' כ"ט אלא טעמא דחילוקא עצמה נעשה כבילה למוד כיון דכאיקור אמרינן ח"ע ז"ל אס' היום חמין כחור מעל ע' טעם הפלג' מהקדשה ונכלע במים אוקר כל המים ונעשה כל המים ככלה ובאקור כל המים וחזרו ונכלעו בקדשה לכן משכינן מעת שכלעו המים ברוחמים אכל בהיתר כין דלא אמרינן: חע"כ אס' הני טעם שכלפ' במים טעם כפני עצמו ואמרינן מים כפני עצמן ודוק דגם עכשוו ז"ל פן וס"כ: פשטורו ונכלעו בקדשה כ"ל כפני עצמו נכלע ואין המים בעצמן באקוריה ואלא הני הטעם אלא כאלו הוסיף האיקור בחי' א"ל לא משכינן אלא מעת שכלעו האיקור ודוק. * וכן משמע דה"ל ע"ל כפ"כ דע"ז ד"ה דת יומא כו' והר' ברוך בס' התרומה לפי שנעשה כבילה כו' * וכן הוא כדלוי בס' התרומה סי' עה ע"ש וצור דאיקור טעם כר' נ"ט משום דהוא ה"ל אחר פ"מ חת' על הא דלקמן סי' ז"ל גבי סכין שחתכו בצנן שכתב רש"י ג"כ ועוד וכתב שם דהיו שני ח' משמע דבת' נעשה כבילה כפי' בלחוד וגם הוא סיוע: למ"ס פירושה דגם ח' פתח טעם כר' נ"ט סג' ודוק

שם

ז"י ודבריו שלא כדעת הרשב"א שכתב רבינו כו' לכאורה נראה דהרשב"א לעיל לא מנריך ס' דהא חיידי בכתב קול' וגם דומי' דכלי מקדש וגם הר"א: מדג' שעלו בקדשה דהתם לא חיידי בשמים * ויש לעי' וגם כד' בכתבתי בפי' שקודם לזה דהרשב"א לא חיידי אלא ככלי מתכות והסמ"ק חיידי ככלי כף וממילא לא פליגי אהדדי וק"ל:

שם

ש"ן ס' קד' ה'נכתב מהר"ל וכו' ולא עמדת על סוף דעתו כו' דעת מהרש"ל הוא דהפי' קשיא לה' ק"מ ח"ס מצינו השמיטה בשחקר רוחא בסכין שחש בה כשר ק"ל דקולף אותה רוחא שחקר בה אע"ג דק"ל בית השמיטה רוחא הוא אינו מפליט כ"ל דכר' מופט א"ל ג"כ גבי כשר אינו כולע רק קליפה דהיו ג"כ רוחא כמו בית השמיטה ואינו אוקר כולו כמו רוחא ככלי ראשון * והוכרח מהר"ל לפרש כן משום דקשיא חי קאי חסבין של גוים א"ל ה"ל לתקן דלא דמי דהם חבב דטורף למפלט לא בלע כמו שס"ל חיד' מ"ד דבעל הדינה אע"ג דלא ק"ל כוונתו מ"מ ג"כ דה"ל דקאי מחיי טעמא קליפה ולא כחש כולו * ועוד הא בהמה הני ס' כד' סכין בית השמיטה כמו שהקשה בדרישה ופירש' ודוק ושוב מצאנו שכתב' עצמו בקדשה וז' שכתבתי לעיל סי' י' ס' ק"ד בשו"ת הרשב"א ע"ש:

שם

כתב רבי ירוחם אס' עירה כו' דכלי נחשת לא בלע כו' ש"ן ס' ס"ח ע"ל הקשה ע"ל מן הגמרא דדס חטאת דז"ל וזון הירושלמי ע"ש הא להקשה מהגמרא י"ל אף דקרי' בגמרא בלע בלא בשול היינו ככלי חרס אכל ככלי נחשת דטעמו מריקה וטעיפה היינו מזהרה הכתוב כמו בשול בלא בלע דהתם ע"ש דז"ל בוא' ד"ה אלא קדושתו של מקדש כו' והירושלמי י"ל איפסא דהקדושה היא לר' יונה חית לך למימר כלי נחשת כולע בניחוח' ולא חמ' ואלא אפילו לא בלע אלא דוקא האור מנהל' * חתמין ואפי' אינו בולע דרי' מריקה משום גזירת הכתוב * ובחשוב' הרשב"א סי' חק"א ח' ח' דהדי' דפליגי כפי' גרסת הירושלמי אותה הפוסק' דפליגי אס' עירו ככלי ראשון לו ככלי שני ע"ש ויש לעי' הירושלמי עצמו ועי' למדלי רחמנא קדשי' מ' בחולין אינו בולע דוקא אס' האור מהלך תחתיו וכו' ח' ח' כנ"ל דכרי בעל העיטור כלי חרס מהני בהגלה כפי' זה:

סימן צה

אכל בע"ה כחכמתו כו' * לקמן סי' צ"ז ככ"כ דה"ל וכן הדין בשכיר כו' שהחכם שם צריך להזהר בו לפי שהן חריפין ודמי לזמן משמע כדרי' הה"ל ככאן:

שם

ז"י ונראה דהאי הכל אקור לא לגמרי קאמר אלא לומר כו' נראה דלא דמי למ"ס הרשב"א לעיל בשלמא כיון שיש בדג' ס' נגד השומן ח"כ יתבטל השומן ומותר אחר ח"פ' לחובלו בכותח אכל הכא כיון דלא הוי כ"ט כר' ט' משום דלא נכנס דבר במים ואין מפסיק בין השומן לקדשה * ח"פ הוי כנגע ממש בקדשה וס"ל דין דלעיל דטפת חלב שפלט לקדשה * אע"ג דל' דח"פ מהבטל הפל' במים מ"מ בתחילה לא נכנס שום דבר במים * וא"כ הוי דומיא דלעיל דטפת חלב שפלט על הקדשה שלא כנגד הרוטב * ואת"ל דהוי דומי' דטפ' חלב כנגד הרוטב מ"מ הלא לא הוי טיפה דוקא אלא שוטף הקדשה והקדשה עכ"פ אקורה כמ"ס לעיל כה"ה ש"ע ודוק * וי"ל לעיין בדיוק זה * ואפשר לומר דגם הכ"י ספר כן * דהיורה אקורה אלא דפת' דלא להוי הכל אקור ונ"ל ע"ה בהקדשו דל' כיון דבלגו היורה מקדוה י"ל ה"ה איפסא בלע ג"כ הקדשו מהיורה כיון דהוי כ"י ולא מהני אס' יש ששים במים וז"ל:

שם

ופה"כ כה"ה ש"ד על לשון זה דאקור הכל כ"ל טעמו דמוכח הוא ולא קאי אדברי הר"א דהר"א חיידי בשניהם כ"י אלא נחשק דהיבור וז"ל אחר הדיבור שלא חריו התחלתו והכי ד"ל חת' כו' וקאי אדברא ש"ד וגם הכ"י היצר בדברי ש"ד ופ"ל אכל אס' הא אלא שכתב' כו' הטעם הראשון ואקור הכל ע"ש קאי בהגהות דהסל אקור ל' וגם כדברי כ"ל טענות מודק' שכתב דבעל הג"ה קאי אדברי הר"א ע"ה:

ב"י

והרמב"ם נראה שפרש' דלא מחו בדא דכמפי פ' ונראה דלדבריו כ"ס אינו שואב אלא מהמכא דכמכא הוא ג"כ דבר חריף אכל לא שאר דברים וממילא מחו' ק שוות הכ"ס שהקשה מחבב וק"ל * עוד נראה ליישב קושיו' הר"ח דלעיל גבי כחל בקיל טעמי משום דחלב שחוטא מדרבנן משא"כ כאן דיינין בגמרא פכ"ה דקאי ע"ל ומיהו י"ל דגם כותח הוא מדרבנן כמ"ס האקוסת דק קי"ד ד"ה המבטל במי חלב * מ"מ הרשב"א לא ס"ל כן כמ"ס הרא"ש בקוף הפ' דס' דלפס' וכי תלפס הוא מדאורייתא ומשמע דגם הרמב"ם ס"ל כן ע"ש בהר"א ע"ה:

ש"ד

ס' ה' מכלל מחירי אפי' שמתכסלו פו' נראה להג' אפי' כנגלו ע"ש:

ש"ע

ס' מ"מ לא מקרי דבר חריף כשגיל מעט הבלין וכו' ורובו כפולו ואפשר דבמחנה * על מחנה פרוז אס' הוא אקור מדרבנן עיין חול' פ' השוקט דפכה תוס' ד"ה לפי שא"ל לנמצא כו' ע"ש וכאן טעם בעיקור הוא דלאורייתא:

שם

והא דהוי בגמרא דק קי"א עכ"ל וס' דרב לאו כפי' אחרת אלא מכלל כו' עברו לי שיעור כנעני' ובתר הכי רמז' כ"י בשול' בגו' כו' ופירש' באותו קערה לאחר זמן * אס' הוא לאחר זמן אפילו אינו כ"י יש להוכיח דבדבר חריף לא הוי כ"ט אפילו באינה כ"י * ועיי' בתנ' שם שכתבו ואס' הא אינו כ"י אף הא' שהוא כ"י מותר משפס' שאינו כ"י אקור ע"ש ועיי' בספר מנחת' ע"ה * מ"מ י"ל דכונת רש"י דמ"מ חיידי בזיוס אף שכתב לאהרזון * וכו' איהא דא"ס ח' ש"ש ס' ג' ע"ש * ואין שיהי' מ"מ ינא לבו דין קדש מההוא עובדא לנחשק' הגמ' * ולא הוא דנפש מררי' טפי משמע דבדבר דנפשי יתורי' * והי' דבר חריף לא אמרינן כ"י כ"ט בר' ט' ואפשר דג"כ לא אמרינן כ"י חריף בדלעיל * ודבר זה לא נזכר בפוסקי' אלא באס' אח"כ פוסל בה דבר חריף וחורפי' משוי' לי לשבח * אכל לא באפ' נחשק' קודם לכן תכניס הראשון והי' דבר חריף וז"ל דהא דקאמר ואלא הוא דנפש מררי' טפי היינו מררי' טוב' * אכל בשאר דבר חריף לא אמרינן כן גס גבי חורפי' מחלי' ממי לח לאמר כן כנ"ש * באמת הר"ם מרוב עברק פמ"ג הטור כפי' זה דהא דקאמר גבי חילת' חורפי' מחלי' לי היינו דוקא חילת' ולא שאר דברים החריפין * אכל לא אידק פוסקים ס"ל דל' דחילת' א"כ כגם כאן למי' לא נאמר כן ויש לעיין בדיוק * והרמ"א כה"ה כפי' קכ"כ פתוח להיפך * (וגם כפי' זה לענין כ"ט בר' ט') וז"ל אכל האיסקו דאין חריפו הראשון משוי' לי לשבח ע"ש כה"ה ס' ג' וקשיו לכאור' מכל' זה ופתשהו באו'ה ולא מצאנו זה באו'ה שם בשמו * וכת' מ' א' כגבין אחר בש' א"ה כלל וסי' א' סי' כ"ע ודוק ונ"ע ושוב מצאנו גהגה דרוב' כו' קכ"כ כש"ר אכשיל ור' שלום דמשמע כדברי ע"ש * והר"ם מרוב עברק דהי' כו' א"כ הסכין כו' וי"ל הא דאמר בגמרא קערה שמתל' בה כו' * ו